Kresku

Tallinna Kuristiku Gümnaasium
jaanuar 2011
leht nr 58
hind: 0.35 €

kresku.kuristiku.ee

Tantsufriikide pidupäev

Detsembri keskel toimus üks meie kooli oodatuim sündmus, Kuristiku võimlemispidu, mis läheb iga aastaga järjest mitmekesisemaks ja huvitavamaks.

Sel aastal viidi ellu mitu uuendust: näiteks toimus kohustuslike kavade esitamine kaks päeva varem kui võimlemispidu ning kohustuslikus kavas pidid osalema ka poisid. Lisaks sellele esindas sportvõimlemises klassi vaid kaks esindajat, kes pidid omavahel võistlema mitmevõistluses. Üks uuendus tüdrukute jaoks oli ka see, et seekord pidid nad võimlema koos poistega sinises võimlas.

Tavapärasele programmile lisandus rammumehe võistlus, mis oli väga värskendav ja põnev uuendus meie kooli igaaastasele traditsioonile. Publik elas väga soojalt võistlejatele kaasa, polnud vahet, kas võistleja oli oma koolist või oli hoopis külaline mõnest teisest Lasnamäe õppeasutusest. Rammumehe võistluse lõppedes saime me kõik oma silmaga näha Eesti tugevaimat meest Andrus Murumetsa, kes andis võistlejatele auhinnad.

Meie kooli õpilaste poolt esitatud tantsukavad lähevad aina keerukamateks ja mitmekülgsemateks. Kuigi tantsukavades domineeris endiselt *hip-hop*, sai näha ka muid tantsustiile. Ka Aivar tegi koos oma multimeediaringi liikmetega head tööd heli ja valgustuse osas.

Võimlemispeo võitjaid autasustati jõuluõhtul. Ja nagu ikka, saab spordipäeva pilte näha meie kooli kodulehel.

Peatoimetaja veerg

Nonii, nonii, nonii, nonii! Selle õppeaasta esimene Kresku astub lugejate ette. Küsite ehk, mis on lahti. Kuidas on Kresku tervis?

Tänan küsimast, Kreskul on hing sees, tõsi küll, nohu ja köha kimbutavad ja grippki käis hiljuti külas. Nimelt lõi eelmise aasta pereheitmine Kresku toimetuse karastunud ihhu viimase aastakümne valusaima ja põletikulisima haava– koolist lahkusid endine peatoimetaja ja mitu tublit ajakirjanikku. Seda veel veidi veritsevat haava toimetus siiani lakubki.

Siinkohal tahakski teha kummarduse toimetuse eksliikmetele, kes nüüd teistes koolides tarkust taga nõuavad või keda tormise elumere lained lausa väljamaale kandnud: Kätlyn Metsmaa, Taniel Sildam, Henry Russ, Melissa Mažurtšak, Niina Kaneva, Siiri Taal, Leore-Lisann Klõšeiko ja Annabel Kongi.

Kresku lehekülgedelt saab teada, et Kreskust hoopis hullem saatus on tabanud kooli bändi, mis on koomasse langenud ja ootab eutanaasiat. Siiski, elu käib tõusude ja mõõnadega – tore on see, et Kuristiku õpilasesindus on sel õppeaastal olnud väga asjalik ja tegus ning olen kindel, et ÕE suudab meid üllatada veel ja veel.

Tahakski lõpetada loeteluga toredatest asjadest meie koolis: mõnus ja tervislik puhvet, palju rahvatantsu- ja lauluringe, käsipallitrennid, rohkesti huvitegevust, elujõulised traditsioonid (nimetagem näiteks rebaste ristimist, õpetajate päeva, kooli sünnipäeva, kõrvitsate lõikamist, võimlemispidu, jõuluõhtut), meediaring, reaalainete päevad, kila-kola laat, rammumehe võistlus, vahetundide sisustamine mängudega... Ruum saab otsa, pean lõpetama. Kust küll kuristiklased selle kõige jaoks aega leiavad? Jõudu ja pealehakkamist!

PS Ja pange 35 senti ka järgmise Kresku numbri jaoks tallele!

Tallinna parim puhvet

Helen

Tallinnas toimus 5. novembril konverents „Toitu targalt“, kus tunnustati parimaid koolipuhveteid. Ka meie kool valiti Tallinna kümne kõige parema koolipuhveti sekka. Auhinna andis meie koolile üle proua Evelin Ilves. Võidetud auhinda saab igaüks imetleda kohviku riiuli peal.

Kui paar aastat tagasi tehti meie kooli uus kohvik ning öeldi, et krõpsu, hamburgereid ja Coca-Colat enam osta ei saa, olin mina ja paljud minu tolleaegsed klassikaaslased vägagi traumeeritud. See oli lõpp igapäevastele pitsamaitselistele Lay’sidele ja limonaadidele. Ei kujutanud elu ettegi nii, et ei saa vanade roostetanud trellide vahelt soovitud rämpstoidu eest puhvetitädile raha maksta.

Peale seda, kui uus kohvik valmis sai ja selle riiulid täitusid salatite, kapsa, poragndi ja erinevate kookidega, pole ma kuulnud mitte ühtegi igatsevat nurinat krõpsude ja hamburgerite järele. Kõik on olnud ülimalt positiivsel arvamusel nii meie kooli puhveti kaubast kui ka selle välimusest.

Küsides kohvikumüüjalt, mida meie kooli õpilased puhvetist kõige rohkem ostavad, tuli välja, et meie kooli õpilased armastavad väga Kinder Delice’i. Teisele kohale jäid vahvlid ning jookidest eelistatakse kõige rohkem Aura Fruit vett sidruniga.

Lisaks sellele tuli välja, et õpilased võivad ise välja pakkuda tooteid, mida nad kohvikust osta tahaksid, kuid need peavad olema eelkõige tervislikud.

Kresku toimetus

Küljendaja: Tarmo Luugus
Fotograaf: Gabriel Voll
Sõbrad: Aivar Metsaveer, Priit Ratassepp
Trükk: Koopia Niini ja Rauam

Selles numbris lõid kaasa:
Helen Aaver, Siiri Nilsk, Mirell Kurgi, Jana Savisko, Elis Kikas, Erika Krusman, Kristin Metsmaa, Kristina Jürmann, Mart Veliste, Birgit Anvelt, Helen Kotkas, Merit Piibe, Risto Pärnpuu, Kristjan Gornischeff, Mereli Noormägi

Kila-kola laadal leidus palju vajalikku

Vanad ja kasutult seisvad asjad leidsid laadal endale uue elu.

Marin

Meie koolis toimus 30. septembril esimest korda kila-kola laat. Õpilastel ja õpetajatel oli võimalus oma vanad asjad odava hinnaga müüki panna. Kaupa kogunes suurte kottide kaupa. Müügil võis näha kõiksuguseid asju, alates riietest ja jalanõudest ning lõpetades videokassettide ning mänguasjadega.

Tänu sellele, et üritus toimus samal õhtupoolikul, mil lastevanemate koosolekki, oli huvi üsna suur. Enim läksid müügiks riided. Kuna kaupa oli väga palju, jäi kahjuks suurem osa sellest alles. Hiljem, kui asjad täiesti tasuta jagamiseks aulasse laiali laotati, kadusid need kui nõiaväel paari päevaga!

Arvan, et sellise ürituse korraldamine oli suurepärane idee. Asjad, mis on ühes peres unarusse jäänud, võivad teises peres leida olulise koha. Oli väga meeldiv näha, et lapsevanemad leidsid oma võsukestele vajalikke tarbeid ja ühtlasi toetasid sellega kooli.

Loodan, et selline üritus toimub ka järgmisel aastal. Siis on kindlasti rohkem ostjaid ja ka rohkem kaupa, sest tegemist on juba traditsiooniga.

Eevakad pidutsesid Tanel Padariga

Tiina Aasmann ja Marti Tulva

Tallinna kalevi staadionil 3. juulil 2010. aastal toimunud võimlemispeol nautisid ansambli Tanel Padar & The Sun helide saatel nooruslikke liikumiskavasid ka Tallinna Kuristiku Gümnaasiumi rühma Eeva suured ja väikesed võimlejad.

Vaatamata peole eelnenud pikkadele proovidele, särasid meie „väikesed" esinemispäeval nagu nende kava „Kuu on päike" vahend – kuldne-hõbedane linik. Kõik 11 võimlejat – Rena Emily Jõekallas (rühma noorim), Kailiin Dubrov, Jennifer Bergman, Heleen Kenna, Lissell Kangur, Siiri Joala, Katrin Gross, Kalli Jaago, Liisi Pella, Jaana Persidski ja Merit Looväli – otsustasid järgmise aasta noorte tantsupeol samuti kaasa lüüa. Vilistlasrühma kaheksa neidu nautisid efektsete punaste sallidega „Saatanliku naise" kava esitust ja järgmisel päeval koos treeneritega toimunud piknikku.

Esmakordselt Eesti võimlemise ajaloos toimus pidu kontsertetenduse vormis ja oli üle 5500 esinejaga olnutest üks suurimaid. Saatemuusikat mängis staadionimurule üles seatud laval Tanel Padar & The Sun, nendega koos esines laulja Ott Lepland. Etendus kandis pealkirja „Pidu läheb käima".

Stsenaariumi autor ja lavastaja Märt Agu oli oma meeskonnaga kokku pannud oskuslike sisse- ja väljaminekutega vaheldusrikka kava, mis tutvustas Eestit rahvusvahelisele publikule – oli see ju Tallinnas toimuvate Rahvusvahelise Töölisspordi Konföderatsiooni (CSIT) II Maailmamängude avatseremoonia 26 riigi esindajate ja sportlastega. Peoga tähistati ka Eesti Spordiseltsi Kalev 110. sünnipäeva.

ÕE kutsub kõiki koolielus osalema

Õpilasesindusel on sellel aastal olnud palju tegemist.

Mart ja Helen

Hei! Tallinna Kuristiku Gümnaasiumi õpilasesindus on juba pool aastat hoogsalt tööd teinud. Õpilasesinduse näol on tegmist koolielu paremaks muutva inimeste grupiga, kes korraldavad koolis üritusi, tegelevad hariduspoliitika teemadega ning seisavad selle eest, mis õpilastele parim.

Tegemist on olnud palju, kuid selle üle me ainult rõõmustame. Suurimaks prioriteediks võtsime esimesel veerandil õpetajate päeva korraldamise. Koosolekuid oli nädalas koguni kaks ning panime kõik koos pead kokku, et mõelda välja midagi toredat, et saaks jälle õpetajatele ühe vahva päeva pakkuda.

Sel aastal oli teema väga sõjaline, toimus orienteerumine, testiti teadmisi, täpsust, füüsilist jõudu ja ka lauluhäält. Tagasiside oli väga positiivne ning siinkohal täname kõiki õpetajaid, kes üritusest nii aktiivselt osa võtsid!

Teeme koolielu paremaks

Samuti käsitlesime päris pikalt sellist teemat nagu Tallinna Kuristiku Gümnaasiumi arengukava. Õpilasesindus töötas kõik arengukava punktid läbi ja tulemusena esitati põhjalik dokument ettepanekutega direktsioonile. ÕE rõhutas, et kõikidel õpilastel oleksid korralikud, mitte aegunud õppevahendid. Lisaks tegime ettepaneku praeguse valikainete süsteemi parandamiseks.

Koostöös õpetaja Melena Schultzi ning Helen Saartsiga aitasime esimese veerandi viimasel nädalal korraldada ka iga-aastast Halloweeni kõrvitsate lõikamist. Kohal oli Ameerika saatkond ning neli võistkonda teistest koolidest. Uus oli sellel aastal Aliase mäng, mis toimus inglise keeles ning pakkus kõigile palju nalja. Ideed muutuvad iga korraga aina lahedamaks ning osalemistahe suuremaks.

Alustame uuendustega

ÕE on hetkel katsetamas ka videoid ürituste reklaamimisel. Esimesena läks käiku kooli laulu promov klipp, mis vältas terve 21. oktoobri aula vastas ekraanil. Katse eesmärk on kasutada ära tänapäevaseid tehnikavahendeid ürituste laialdasemaks promomiseks. Vahetundides võis näha inimesi peatuvat ja selle üle naermas – järelikult pälvis reklaam oodatud tähelepanu.

Kooli sünnipäeva hommikul ergutasid rahvast meie energilised liikmed Gerda ja Pille ning soojust kontidesse tõi ka Kristjani ja Tõnu hommikuvõimlemine. Samuti oli sel aastal tagasi kuuma tee jagamise komme. Rahvast oli kohal meeldivalt palju ning tundub, et kooli laulu laulmine sünnipäeva hommikul on koolipere seas populaarsust kogumas.

Teisel veerandil veelgi hoogsamalt!

Teise veerandi esimesel koosolekul otsustasime kohe, et korraldada tuleb õpilastele mõni hubane õhtu, seetõttu jätkatasime eelmisel aastal alguse saanud filmiõhtu traditsiooni. Filmide vahel sai hääletada kooli koduleheküljel ning lõpuks jäi võitjaks "Kick-Ass".

Muusikaklassi kogunes oodatust palju rohkem inimesi ning kohapeal oli meeldiv õhkkond, millele andis palju juurde meie oma ÕE liikmete poolt valmistatud suupisted.

ÕE tubli sporditoimkord korraldas teisel veerandil traditsioonilise jalgpallivõistluse. Sel aastal alistati finaalis õpetajate koosseis 11. ja 12. klasside segameeskonna Puujalad poolt. Palju õnne neile!

Samuti taaselustati kohe veerandi alguses ÕE stend, mis asub aula vastas. Sealset informatsiooni uuendatakse pidevalt.

Tänu ÕE liikmete poolt kirjutatud motivatsioonikirjale sai me kool ka rahvusvahelise projekti eColideramos osalejaks. Kokku valiti üle Eesti osalema vaid kaks kooli! Projekti peaeesmärk on loodussäästlikkuse propageerimine koolis - kindlasti

olete märganud kooli koridorides suuri rohelisi taarakaste.

Tänu projektile said ÕE liikmed Liis ja Pille võimaluse minna Hispaaniasse koolitusele. Projektiga tegutseme hoogsalt ka tuleval aastal. Selle raames on oodata ka väliskülalisi kooli ja muud huvitavat.

Õpilasesindus võttis vastu ka uue põhimääruse. Viimane kehtiv põhimäärus oli uuendatud 2004. a seisuga. Põhimääruse loomisel nähti peaaegu kuu aega vaeva. Kõik liikmed olid kaasatud selle koostamisse ning see võeti vastu alles koosolekul 2/3 liikmete häälteenamusega. Uus põhimäärus muudab ÕE töö lihtsamaks, kuna iga liikme õigused ja kohustused on selgemini välja toodud. Samuti on uues põhikirjas nüüd juures väikeste toimkond ja kunstitoimkond. Paberimajanduse poole pealt tuvus ÕE ka kooli uue põhimäärusega ja õpilaste heaolu uuringuga.

ÕE avardab silmaringi

Teisel veerandil osalesid ÕE liikmed ka kahel koolitusel. Esimeseks oli projektikirjutamise koolitus Lasnamäe Avatud Noortekeskuses Peeter Taim poolt ja teiseks külastas meid koolis Tallinna Väitlusklubi president Martin Kiik, kes rääkis avalikust esinemisest. Tuleval aastal on oodata jätku projektikoolitusele ja ka meeskonnakoolitust.

Aastale 2010 panid ilusa punkti ÕE logovõistlus ja 22. detsembri jõuluõhtu. Uus aasta toob hetkeseisuga endaga kaasa EÕELi infopäeva, eColideramose projektiga seonduvad üritused, uued spordivõislused, garderoobide kaunistamise, uudse fotokonkursi, vabariigi aastapäeva balli ja palju muid üllatusi. Samuti jätkab ÕE sööklajärjekorra probleemi lahendamisega.

Ootame aktiivseid tegelasi

Õpilasesindusega on oodatud liituma kõik (sh ka põhikooliõpilased)! Kui sinagi tahad koolis toimuvale kaasa rääkida, midagi huvitavat korda saata, uusi tutvusi leida või kogemusi ja teadmisi saada – siis oled just sina see, keda ÕE vajab.

Samuti saab alati meie liikmete poole pöörduda soovituste, ettepanekute ja muredega. ÕE üheks ülesandeks ongi õpilaste arvamuse esindamine ja nende kaitsmine ebaõigluse eest. Meie koosolekud toimuvad kolmapäeviti pärast 7. tundi. Tulge kõik uudistama!

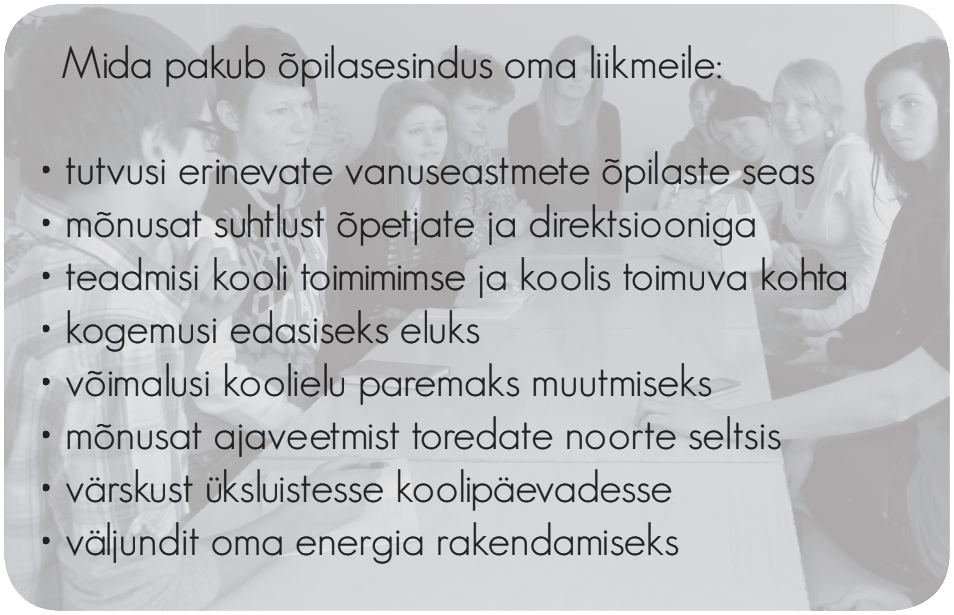

Mida pakub õpilasesindus oma liikmeile:

- tutvusi erinevate vanuseastmete õpilaste seas
- mõnusat suhtlust õpetjate ja direktsiooniga
- teadmisi kooli toimimimse ja koolis toimuva kohta
- kogemusi edasiseks eluks
- võimalusi koolielu paremaks muutmiseks
- mõnusat ajaveetmist toredate noorte seltsis
- värskust üksluistesse koolipäevadesse
- väljundit oma energia rakendamiseks

Kuristiku WC-s on seep!

Eksperiment tõestas, et meie koolis käivad kombekad ja puhtust hindavad inimesed.

Siiri

Kas panite tähele, et meie kooli B-korpuses on tüdrukute ja poiste tualettruumidesse tekkinud vedelseebid?

Kui jah, siis võtke teadmiseks, et see polnud juhus, vaid tegu oli hoopis eksperimendiga. Nimelt, kuna meie tualettides on alati koonerdatud pesuvahenditega, otsustas Kresku toimetus, et paneme kraanikausside kõrvale seebid, et näha mis nendega juhtub.

Jälgisime, mis hakkab juhtuma vetsudes: kas lennutatakse seep prügikasti? Või hoopis lastakse vedelseep kohe tühjaks? Kas keegi üldse suvatseb seda kasutada?

Saime küsimustele vastused. Seep jäi omale kohale ning keegi ei kuritarvitanud seda. Ka oli seep alati kraanikausid kõrval – ei leidnud me kunagi seda tualettpotist või või aknalaualt.

Seebi kasutamise kohta võiks öelda, et meie kooli õpilased võiksid ikka tublisti tihedamini käsi pesta – ja just nimelt seebiga, sest nii väldime üksteise nakatamist kohutavate tüüfuse ja süüfilise taoliste haigustega. Hooligem siis üksteie tervisest ning kasutagem head sõpra seepi!

Järgmises Kresku numbris võib lugeda sellest, kuidas läheb meie heal sõbral tualettpaberil.

Mälestus ja unistus koolibändist

Eelmisel õppeaastal laineid löönud koolibänd on koomas...

Merit

Eelmisel õppeaastal tegutses meie koolis oma bänd. Viimasel ajal pole sellest enam midagi kuulda olnud. Mis on siis sellest saanud? Mind olid nõus asjaga kurssi viima bändi eksliikmed Kevin Rändi ja Harri Lillevars.

Harri on trummar, kes oskab mängida ka kitarri ja basskitarri. Värske vilistlasena ta hetkel töötab, puhkab ja tegeleb muusikaga. Tulevikus kavatseb Harri minna edasi õppima. Koolibänd oli Harri arust menukas – plaan oli bändiga minna isegi lugusid salvestama. Küll aga kardab ta, et koolibänd oma vanas koosseisus edasi mängida ei saa, kuna tema koos Keviniga on kooli juba lõpetanud, Birgit on abiturient ja Endrik teeb teist väga edukat bändi.

Kevin oli kitarrist, laulja ja arranžeerija. Instrumentidest on ta enim õppinud jazzkitarri, enamasti mängibki ta elektrikitarri. Kõige loomingulisemalt tunneb ta ennast aga akustilist kitarri tinistades. Keelpillidest oskab Kevin lisaks basskitarri, ukulelet, mandoliini ja tal on olnud kogemusi ka tšelloga. Ta oskab veel mängida klaverit/süntesaatorit, mis tuleb abiks kompositsioonis. Puhkpillidest meeldib talle suupill. Koolibänd oli Kevini arust väga menukas, sõbrapäeva peol leidsid nad endale isegi külalisesineja – Priit Ratassepa.

Küsimusele, kas koolibänd peaks tegevust jätkama ja kas see on üldse võimalik, vastab Kevin, et jätkata võiks, sest Kuristikus on palju häid tulevasi muusikuid, kes on praegu juba tõsisel tasemel. Kuid koolibändi tegemine ei koosne vaid pillimängust. Tihti pidime klassi ümber tõstma, et instrumendid ära mahuks oma kolaga – see on muuseas väga hea trenn kätele.

Lisaks tuleb kasuks hea suhtlemisoskus ja koolibändi tegemisel võivad isegi suhted õpetajatega soojeneda, aga ei tasu sellele lootma jääda. Noored, kes on varem bändi teinud, saavad koolibändis väga hästi hakkama, lisaks on kõik palju vastutulevamad, kui arvestate oma kuulajatega.

Suurim probleem on tehnika, mis võib muuta koolibändi tegemise raskeks. Eelmisel aastal oli kogu tehnika proovide jaoks endal olemas. Kahjuks maksab tehnika palju ja seda on raske transportida.

Seega on idee bändi jätkamisest hea, aga tegelikkuses on endise bändi elluärkamine väheusutav. Siiski, kui leidub huvilisi, peaks sündima uus bänd ja saavutama taseme, millest varem ei osanud isegi unistada. Noored muusikud, võtke asi kätte ja tehke ära!

Lauatennis on parem kui suitsetamine!

Helen

Pinksilaud tuli meie kooli tänu Aivarile, kes pani selle keldris vedelenud asjanduse oma sünnipäeva puhul vanasse arvutiklassi. Ja kuna see oli õpilaste seas nii populaarne, siis kooli juhtkond otsustas, et aktiivse ja turvalise koolipäeva projekti raames pannakse laud arvutiklassi ette, et õpilastel oleks midagi, millega vahetundide ajal tegeleda (seoses sama projektiga on meie koolis huvijuhi ruumis ka „krõpsupall“ ja noolemängud, kuid need pole arusaadaval põhjusel avalikkusele kättesaadavas kohas).

Tavaliselt mängivad pinksilaua ääres kindlad seltskonnad: 12.a klass ja 7.–8. klass. Nad ei taha väga vastata (või ei oska vastata), miks nad vahetundide ajal pinksi mängivad, aga paari inimese käest sain vastuseks, et neil pole vahetundide ajal paremat teha (parem pinksilaud kui suitsuhoov).

Mängijatel on tavaliselt oma varustus kaasas, kuna Aivari reketid pole alati saadaval. Ära on lõhutud 10 Aivari palli. Nende peale on Aivar kirjutanud lõhkuja nime ja palli katki minemise kuupäeva.

Millal tuleb Kuristiku koolivorm?

Iga aastaga on meie kooli sümboolika veidi täiendust saanud

Kristin

Tänaseks päevaks on Kuristiku sümboolika juba üsna laiaks mõisteks kujunenud. Leidub igasuguseid põnevaid asju – olgu need siis mängimiseks, kandmiseks või mõnele külalisele kinkimiseks. Aktiivsete õpilaste ja õpetajate algatusel on viimaste aastate jooksul lisandunud palju uusi ja huvitavaid meeneid, millest kas või üks asi tuleks kindlasti igal kuristiklasel kooliajast mälestuseks soetada.

Sümboolika nimekiri on väga pikk, sellepärast ei hakka siin kõiki asju välja tooma (infopuudust saab leevendada huvijuhi juures!). Kõige tähtsam sümboolne ese on kindlasti koolilipp – olgu see siis suures formaadis või väike käsilipp.

Teisele kohale asetaksin koolilaulu, mille viis ja sõnad igal õpilasel meeles mõlguvad. Palju populaarsust on kogunud ka koolisall, mida paljudel iga päev kaelas võib näha. Algkooli poolel on õpilastel olemas ka Kuristiku oma õpilaspäevik – lähiaastatel peaks ka suurematel olema võimalus seda kasutada.

Suur osa asju on ilmunud kooli juubeliaastate puhul – näiteks juubeliraamatud, tassid ja pastakad (mille kvaliteedi üle nurisetakse), kuid palju meeneid on siiski välja mõeldud õpilaste poolt või ajurünnakuga.

Õpilaste ja õpetajate sõnul on taolised meened väga lahedad. Paljude lemmik on koolisall ja väga paljuga ei jää alla rinnamärgid. Kuid peab tõdema, et leitakse, et osad asjad on mõttetud – näiteks karvased *wopied*, mille vaatamisest võib lihtsalt ära tüdineda.

Selle mure rahuldamiseks mõeldakse pidevalt välja uusi asju, mis on seotud sümboolsete värvidega: kollase ja sinisega. Nüüd jääb kuristiklastel ainult üle oodata, millal saabuvad kollase-sinisekirjud sokid ja auga kandmist väärt müts.

Järjekordne suhtlusportaal E-kool?!

Uuenenud E-koolil on rohkem miinuseid kui plusse.

Kristjan ja Risto

Tavalise õpilase argipäeva jätk peale kooli võib välja näha selline: koju jõudes läheb arvutis lahti MSN, Facebook... ja nüüdsest ka E-kool? Kahtlemata on tore, et E-kooli loojad soovivad keskkonda meie jaoks huvitavamaks muuta, kuid mida see meile kaasa toob? Ning kas tõesti on vaja veel ühte suhtlusportaali?

E-kooli põhimõte on olnud kasutajasõbralikkus ja mugavus. Uus süsteem on senisele ristiv vastupidine. Arusaamatu, aeganõudev ja lihtsalt aeglane on vaid mõned uue E-kooli omadused. Mugavus on vahetatud välimuse vastu ning halba ülevaadet hinnetest on üritatud kompenseerida piltide lisamisega ja sõbralistiga. Ehk peaks ka hinnete ja piltide kommenteerimise võimaluse lisama, oleks E-koolis veel huvitavam...

Peamine miinus ongi siis keerulisus, võib juhtuda, et pead mitu-mitu lehekülge enne läbi uurima, kui vajaminevale lehele jõuad. Tekib küsimus, kas senine E-kool oli tõesti siis nii lihtne, et hakati kartma, et õpilased jäävad niimoodi rumalaks?

Teiseks probleemiks on aeganõudvus, mida tunnevad nii õpilased, kelle jaoks hops sisse, hops välja E-kooli külastused on minevik, ning ka õpetajad, kellel võtab nii mõnigi lihtsana tunduv tegevus E-koolis nüüd naeruväärselt palju aega.

Siiski on õpilased kindlasti väga hästi adapteeruvad ja on arvata, et varsti, peale mõningast harjumist, ei ole enam E-kooli nii ebamugav kasutada, kuid võib ette kujutada, et nii libedasti ei lähe mõnel algkooliõpilasel või vanemal inimesel.

Loomulikult leiab uuel E-koolil ka mõne hea külje, näiteks tõendite saatmise võimalus, kuid peale kõikide miinuste ettelugemist ei ole selleks enam tahtmist.

Niisiis kaaluvad miinused plussid kindlalt üles ja on arusaamatu, miks otsustati muuta nii hästi hästi töötavat süsteemi, mida oleks võinud lihtsalt veidi uuendada. Lihtsalt ei ole näha E-kooli suuremat praktilisust – see ei muutnud paremaks, ei ilusamaks, ainult raskemalt kasutatavaks ja on teel saamaks uueks suhtlusportaaliks.

Rahvatantsukallakuga kool?!

Kalev Järvela juhendab meie koolis nelja rahvatantsurühma.

Helen ja Gabriel

Kalev Järvela on Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Seltsi juhatuse esimees ning lisaks sellele on ta leidnud aega ka juhendada meie kooli paljusid rahvatantsurühmi, mis mahuvad nime Päripidi alla.

Kuidas te sattusite meie kooli rahvatantsu õpetama?
Kuulsin ühe tuttava tantsuõpetaja kaudu, et Kuristiku kooli otsitakse tantsuõpetajat. Vaatasin siis, kas on Tallinna Ülikoolis noori tudengeid, kes võiksid siia tulla tantsu õpetama, sealhulgas minu enda tütar, kes on nagu minagi tantsuõpetaja. Selgus, et kõigil oli tööd nii palju, et keegi ei saanud tulla. Siis ma ütlesin endale: „Olgu, hakkan siis ise asjaga pihta.“

Kaua te olete tantsu õpetamisega tegelenud?
Kokku olen rahvatantsuga tegelenud üle kolmekümne aasta. Ma hakkasin tantsu õpetama juba siis, kui õppisin gümnaasiumi viimases klassis.

Kuidas te just rahvatantsu juurde sattusite?
See on lihtsalt nii läinud. See esimene rühm, mis mulle õpetada anti, oli esimese klassi rühm. Kooli õppelajuhataja teadis, et ma tantsin rahvatantsurühmas Leigarid. Mul ei olnud erilisi võimalusi keeldumiseks, sest ma ei olnud koolis just kõige parem õpilane ja lootsin sellega plusspunkte teenida.

Milline näeb välja teie tavaline töönädal, mitmele rühmale te üldse tantsu õpetate?
Leigarites on mul kaks rühma, siin koolimajas on kolm õpilasrühma, lisaks on veel õpetajate rühm ehk Kuristiku gümnaasiumis on mul praegu kokku neli rühma. Siis on mul Tallinna Tehnikaülikooli rühm, millest saab peagi kaks rühma, sest tantsijate arv kasvab kogu aeg. Nädalakoormus on umbes 20 tundi või natuke rohkem. On veel selliseid rühmi, et käid vahel siin, kord seal. Ehk see on veel lisatöö.

Kuidas pääseb tantsupeole, mis on ju iga tantsurühma unistus?
Tantsupeole saamiseks peab iga rühm läbima üsna tiheda sõela. Näiteks esimeste klasside rühmi mahub tantsuväljakule 60. Ma ei tea täpselt, kui palju neid praegu registreeritud on, aga tavaliselt on esimese klassi rühmi, kes tahavad tantsupeol osaleda, üle saja.

Teises-kolmandas klassis on oma konkurss ja on ka neljanda klassi konkurss. Nii et Kuristiku rühmad üritavad hästi esineda ja sõelale jääda, et suvel tantsupeole pääseda.

Kuristikust tahab peole pääseda ka C-rühm ehk gümnaasiumirühm, keda juhendab Kaie Kuut.

Kõige suurem konkurss on sel aastal õpetajate rühmadel, kus ühele kohale kandideerib 4 rühma. Üle saja rühma on registreerunud ja 24 rühma võetakse väljakule. Meie koolis on kaks õpetajate rühma.

Kokku tuleb läbida kaks ülevaatust: esimene on jaanuaris ja teine ülevaatus on aprillis. Pärast seda, kui kõik rühmad on üle vaadatud, lüüakse arvud kokku ja selguvad tantsumurule pääsevad rühmad.

Kuristikus on mõnus, mis?

Mida arvavad uued õpilased meie koolist?

Mereli

Igal aastal on kooli tulnud uusi õpilasi, ka sel aastal lisandus meie kooli mitu uut õpilast. Uurisime nendelt, mida nad arvavad meie kooli kohta seniste muljete põhjal ning miks nad üldse meie kooli kasuks otsustasid. Cristiana ja Keity tulid Pirita Majandusgümnaasiumist, Maria tuli Rahumäe Põhikoolist ning Doris ja Tauno tulid Tallinna Sikupilli Keskkoolist.

Miks valisid just Tallinna Kuristiku Gümnaasiumi?
Maria (10.a): Sest ma kolisin Lasnamäele ja see tundus hästi huvitav kool, tundus, et siin toimub hästi palju huvitavat ja õpetajad ning õpilased on hästi sõbralikud.
Doris (10.a): Valikainete pärast. Hispaania keel tundus huvitav. Ning sellepärast ka, et kool on mugavas asukohas. Olen head selle kooli kohta kuulnud.
Cristiana (10.a): Hea lähedal on koolis käia, on ka palju sõpru ja tuttavaid siin koolis, kes soovitasid tulla.
Keity (10.a): Hispaania keele õppimis võimaluse ning hea taseme pärast.
Kevin (10.a): Kuristiku gümnaasium jääb kodule lähedale ja lisaks on kool hea tasemega.
Tauno (10.b): Taseme tõttu. TKG tase on palju kõrgem kui Sikupilli kooli oma ning siia on mugav tulla ka.

Mis on mulje jäänud koolist üldiselt, milline on arvamus õpilastest ja õpetajatest?
Maria: Väga tore kool on, mulle meeldib. Kõik on hästi meeldivad ja abivalmis.
Doris: Väga hea mulje on jäänud. Õhkkond on nii sõbralik ja avatud. Hästi toredad inimesed on.
Cristiana: Väga lahe kool on. Õpilased ja õpetajad on väga lahedad ja vastutulelikud.
Keity: Positiivne mulje on jäänud. Kõik on normaalsed.
Kevin: Muljed on head, õpilased on toredad. Ainult mõned õpetajad on liiga nõudlikud ja karmid.
Tauno: Pole ühtegi halba sõna öelda. Arvamus õpilastest ja õpetajatest on siiamaani neutraalne. Ei ole kedagi, keda ei salliks, aga lemmikud pole välja kujunenud.

Ka rebaste ristimine ning rets on mööda. Mis emotsioone see tekitas?
Maria: Suhteliselt jube oli, aga elasin üle. Õhtune osa oli hästi lahe.
Doris: Ei olnud liiga karm ega leebe, täpselt vahepealne. Vähemalt ei olnud igav.
Cristiana: Hullult meeldis, väga lahe oli.
Keity: Rets oli täitsa tavaline.
Tauno: Väga lõbus oli. Kuid väike pettumus oli ikka, ootasin palju karmimat retsi.

Mida arvad septembrikuu spordipäevast?
Maria: Joosta oli päris raske, kuna ma pole eriti sportlik. Aga hästi meeleolukas ja tore oli see, et alguses esinesid mingid inimsed. Kui võrrelda, siis TKG spordipäevoli lahedam.
Doris: Väga lahe oli. See on esimene kool kus ma näen, et spordipäev on nii suurelt ette võetud.
Cristiana: Meeldis, kuid eelmise kooliga ei anna võrralda. Eelmine kool oli spordikool.
Tauno: Täitsa normaalne oli, meeldiks rokem, kui terve päev oleks olnud. Eelmise kooli spordipäev meeldis rohkem, kuna esiteks seal oli terve päev.

Kuidas meeldis õpetajate päev?
Maria: Väga lahe oli.
Doris: Meeldis, seda kuulsin esimest korda, et 11. klass läheb lasteaedadesse.
Cristiana: Väga meeldis. Eelmises koolis polnudki sellist traditsiooni, et õpilased annaksid tunde.
Keity: Ülilahe oli, et ei pidanud midagi eriti tegema. Eelmises koolis ei olnud nii suurelt ette võetud. Oli ainult üks tund abiturientidega.
Tauno: Meeldis rohkem kui eelmises koolis.

Kuidas meeldivad meie kooli söökla ning kohvik?
Maria: Söön sööklas. Muidu on hea toit, aga kala ei meeldi väga ning seda pakutakse päris palju. Kohvikus meeldib, et on palju tervislikku toitu.
Doris: Söön sööklas, toit on väga maitsev. Kohvik meeldib ka väga, piisavalt mitmekesine valik on. Ainult saiade valik võiks olla teistsugune: liiga palju on magusaid saiu ja vähevõitu on soolaseid.
Cristiana: Söön sööklas. Toit on normaalne, kohvikus on ka head asjad.
Kevin: Puhvet on korralik, ainult jookide valik võiks suurem olla.
Keity: Söön sööklas, toit on tavaline, kohviku valiku kohta küll mingeid pretensioone pole.
Tauno: Kohvikus on enamjaolt piisav valik, kui siis jookide valik võiks suurem olla.

Rebased, rebased, kus te olete?!

Miks on rebaste ristimine ainult ühel päeval aastas!?

Helen ja Mirell

Kindlasti mõtlesid nii mõnedki meie kooli õpilased 27. septembri hommikul, miks küll koolimaja nii jubedasti haiseb. Kas on toimunud järjekordne ummistus poiste tualettruumis? Lohutuseks teile, kallid kaasõpilased, ütleme, et tegu oli siiski täiesti planeeritud haisuga, see tähendas järjekordset rebaste ristimist.

Algas päev sellega, et kohe, kui kümnendikud koolimaja uksest sisse astusid, soditi neil nägu võimalikult põhjalikult täis ning neile joodeti sisse hommikust „tervisejooki", mis koosnes jahu, vee ja jogurti segust. Siis saadeti vaesed rebased õue, et hommikuvõimlemist teha. Meid pandi hüppama, kummardama ning seejärel ümber koolimaja jooksma. Ning siis tuli 10.b klassil raske füüsika kontrolltöö võimalikult hästi sooritada (ideaalne ajastus, mis?).

Teisel vahetunnil koguneti aulasse, kus vaeseid rebaseid kostitati rohke küüslaugu ja magusa salatiga, järgnes rebaste tants. Ja siinkohal ka meie vabandused õpetaja Eero ees, kes pidi 45 minutit tegelema klassitäie jõhkralt küüslaugu järele haisevate õpilastega.

Kolmandal vahetunnil toimus trepist üles ja alla neljakäpukil ronimine ja rebaste tunnuslaulu laulmine.

Neljandal vahetunnil said rebased osa vangla jalgpallist, s.t moodustati kaks eraldi võistkonda, A- ja B-klassi oma, kättpidi üksteisega kinniseotult (mõni ka kehapidi) pidid nad mööda varjualust ringi sibama ja jalgpallile mingi ime läbi pihta saama. Sedapuhku võitis B-klass. A-klassile sai osaks trahviring ümber koolimaja. Peale väsitavat mängu olid rebased joogipausi ära teeninud ja loomulikult võeti rõõmuga vastu soolvee ja valge klaari segu, mis meenutas maitselt merevett.

Viiendal vahetunnil koguti rebased kokku ja mindi direktori akna alla rebaste hümni laulma ning kummardades austust avaldama. Oli muidugi ka neid marutaudi põdevaid olevusi, kes põgenemiskatset teha üritasid, mis nii mõnelgi õnnestus. Direktor jäi esitatuga üsnagi rahule ja soovis sellise tervituse osaliseks saada igal hommikul.

Kuues vahetund andis mõista, et abiturientidel on mõtted otsa lõppenud, kuid kuidagi sai see vahetund siiski mööda saadetud, olenemata sellest, et enamik ajast kulus tegevuse väljamõtlemisele.

Kui seitsmes tund oli mööda saanud, ootas rebaseid ees täielik põrgu – kõigepealt ringmäng, kus pidi suuga edasi andma sibulat, peale selle teatejooks kalaga, nii et haisemine oli garanteeritud. Peale selle järjekorras seismine, kus vaeste rebaste selja taga toimusid jõhkrad jahugapähe, munaga-näkku ja kalaga-kurku (dekolteesse) naljad. Vahepeal said haisvamad veelgi haisvamateks, süües äärmiselt rõvedaid suupisteid, kuni lõpuks oli valminud peaatraktsioon, milleks oli toidukile peal vedelikus ja toidujäätmete sees roomamine.

Kui see oli tehtud, said rebased veelgi rõvedaid suupisteid, seekord kala, rohke rasva ja pudru segu, mida nii mõnedki alla ei suutnud neelata. Kui kogu see õudus oli läbi saanud ja rebased olid kangeks külmunud, lasti vaesed inimloomakesed lõpuks koju seda kohutavat haisu eemaldama.

Õhtul ootas selleks ajaks juba mitte lehkavaid kahejalgseid ees orienteerumine, mis toimus paarikaupa, sisemised käed teibiga kinni seotud ja sallid silme ees. Kui takistusrada läbitud sai, ootas rebaseid ees hulk ringmänge ja õhtu lõpuks rebasevanne, millega ristiti kümnendikud ametlikult gümnasistideks, lastešampus ja küpsisetort.

Ja sellega oligi läbi saanud see tore, meeliköitev päev, mis jääb meile igaveseks meelde ja mille me julgeks nimetada kooliaasta toredaimaks päevaks.

Rebaste ristimine on valusalt armas

Kristina

Õnneks sai ka sel õppeaastal teoks vana traditsioon, rebaste ristimine, olenemata sellest, et ristijatele oli päris palju piiranguid seatud. Üldiselt jään seda sündmust mäletama pigem positiivse kui halva mälestusena.

Mäletan hästi, kui kaks aastat tagasi ristiti mind – 3 pikka päeva talusin füüsilist koormust ja neljas päev oli nii-öelda viimne õhtusöök. Ootasin seda sündmust suure õhinaga. Ma küll teadsin, mis mind ees võib oodata, kuid sellegipoolest oli ootusärevus suur.

Ei kartnud mina kliistrit juustes või ohtralt maitsestatud takistusrada. Võtsin kõike kui *show*'d ja nautisin pea igat hetke. Muidugi, õpetajate jaoks oli toidukilega posti ümber teipimine täielik barbaarsus, kuid võin kindlalt öelda, et ma polnud ainuke, kellele see nalja pakkus.

Kui ausalt öelda, siis sel aastal ootasin ma rebaste ristimisest veidi enamat kui ühepäevalist plökerdamist. Teadsime, et meie tegevus on kõvasti piiratud, kuid sellegipoolest ei andnud me alla ja mõtlesime igasuguseid tegevusi välja, vähemalt saime tegutseda natukenegi.

Enamik võib arvata, et pärast seda, kui mind ristiti, tekkis suur soov kätte maksta. Tegelikult polnud see üldse nii. Muidugi on päris naljakas näha, mis nägu 10ndikud tegid, kui pidid, kala lõua all, teatejooksu tegema. Asi võib tunduda üsna ebainimlik, kuid nagu aru sain, võtsid ka praegused rebased seda üritust meelelahutusena.

Arvan, et ka järgmistel aastatel võiks jätkuda see traditsioon, sest see võib inimesi paremini tuttavaks teha ning koolielu võib muutuda lõbusamaks, kui gümaasiumiklassid saavad omavahel hästi läbi.

Lahinguväljal näeme, raisk!

Birgit

Söö! Laula! Püsti! Pikali! Kummarda! Jookse! Tantsi! – Need olid vaid vähesed fraasid, mida ma sain 27. septembril meie kallitele kümnendikele karjuda, olles ise suures vaimustuses ja lootuses, et nad mind kuulavad.

Nagu ikka tavaks, saime ka meie uusi noori gümnasiste nii-öelda soojalt vastu võtta. Sellel aastal oli selleks õnnelikuks päevaks 27. september, mida kaheteistkümnendikud pikisilmi ootasid, vähemalt mina küll. Meie hommik algas, nagu ikka, väikese traditsioonilise rebaste mökerdamise ja lõhnastamisega. Peale mida jäime me agaralt iga vahetundi ootama, et nad uuesti kätte saada.

Päeval toimus palju - rebastele tantsu õpetamine, loomulikult direktorile rebaste laulu laulmine ja väikesed meeldivad söögipausid. Kui aga koolitunnid olid läbi ja me võisime nad välja viia, siis pidu alles algas. Rebased said veel enne koju minekut korralikult keha kinnitada, mänge mängida, nii sibulate kui ka heeringaga. Päeva esimene pool lõppes aga limase ja üldse mitte meeldiva väljanägemisega takistusrajaga, mille kõik edukalt ületasid.

Edasi kohtusime me rebastega õhtul koolis, et väheke lepitust sõlmida. Alguses oli neile väike labürint ning peale seda mänge ja tralli. Kümnendikud pidid välja mõtlema ka väikese etenduse, mis mõlemal klassil hästi õnnestus. Lõpus andsid rebased vande, et nad meid ikka ei unustaks ja aasta lõpuni meile truud oleksid.

Peale seda, kui kõik taas õnnelikud olid, sõime natuke kooki ja loomulikult jõime lastešampust. Sellega saigi see meeldiv ja ma loodan, et ka mõlemale poolele positiivsete mälestustega päev läbi.

PS! Kümnendikele: Olite tublid ja lõbusad ning soovime veelgi meeldejäävamaid hetki gümnaasiumis!

Sport annab hea vormi ja kogemusi

Gümnasist Krister Raudsepal on jalgrattaspordis suured eesmärgid.

Priit

Milline oli su esimene jalgratas?
Esimeseks rattaks oli mul õele väikseks jäänud vana hea kolmerattaline.

Mis rattaga sõidad praegu?
Mul on kaks ratast: maastiku- ja maanteeratas. Kuna olen rohkem maanteele spetsialiseerunud ja enamik teab, mida maastikuratas endast kujutab, siis tutvustan enda maanteeratast.

Ridley Noah on tehtud Belgias ja see on väga kvaliteetne. See on väga aerodünaamiline, võrreldes maastikurattaga. Lenks on teise kujuga, kummid on peened, käiguvahetussüsteem on erinev. See on mõeldud ainult maanteel sõitmiseks.

Rattal on autohinna kõrval ka teine väärtus – sain selle Jaan Kirsipuult, kes võistles sellega 2009. aastal. Ratas ongi tegelikult tema jaoks tehtud.

Millal tekkis huvi spordi vastu? Millal hakkasid tegelema jalgrattaspordiga?
Spordiga olen põhimõtteliselt terve elu tegelenud. Olen igasuguseid alasid proovinud: jalgpall, korvpall, ujumine, poks, male, käsipall, kergejõustik. Suusatrennis ei ole käinud, aga suusatamine on kogu aeg meeldinud.

Miks valisid ikkagi jalgrattaspordi?
Kui 2003. aastal loodi Jaan Kirsipuu rattakool ja CFC spordiklubi, viis mu isa, endine Tallinna juunioride meister tänavasõidus ja Eesti koondislane, mind klubi avamisele. Tema kohtus seal vanade võistluskaaslastega ja kui selgus, et poiste treeneriks saab tema enda vana treener Kaido Laas, oli minu saatus otsustatud. Ma ei kahetse.

Mis spordialad sulle veel meeldivad? Kas noorena peaks keskenduma ühele alale või mitme alaga tegelema?
Kui Jaak Mae suusakool oleks loodud enne Kirsipuu rattakooli, oleksin ilmselt suusataja. Kindlasti peaks proovima võimalikult palju alasid, et leida endale sobivaim.

Millised on sinu sportlikud eesmärgid?
Eesmärk on lähitulevikus minna peale keskkooli Prantsusmaale amatöörklubisse. Kaugemas tulevikus plaanin profina leiba teenida.

Kes on sinu eeskujud maailmas ja Eestis?
Kindlasti on mind innustanud Jaan Kirsipuu ja Rein Taaramäe. Mujalt maailmast on mul lemmikuid palju, kellest ära märgiks Lance Armstrongi.

Kui palju trenni teed? Millega tegelevad jalgratturid talvel?
Trenni teen piisavalt: vähemalt 6 korda nädalas. Talvel teevad ratturid ÜKEt (üldine kehaline ettevalmistus): suusatamine, jooks, jõusaal, ujumine, jalgpall ja kui ilm lubab, siis ka EKEt (erialaline kehaline ettevalmistus) ehk sõidame rattaga.

Kui palju oled välismaal treenimas ja võistlemas käinud? Mis on sealt eriti meelde jäänud?
Treenimas olen käinud kevaditi Hispaanias Olivas, kuhu ka sel kevadel lähen. Seal oleme pisut üle kuu aja. Meelde on sealt jäänud apelsinid ja mäestikud. Võistlemas olen käinud üle Euroopa: Rootsis, Soomes, Lätis, Leedus, Tšehhis, Austrias, Saksamaal, Belgias, Prantsusmaal.

Kõige vägevam oli võistelda Rahutuuril ja Paris-Roubaix´il, mis on maailma üks mainekamaid ühepäevasõite.

Kuidas hindad Eesti jalgrattakultuuri? Kuidas võrdleksid seda teistel maadel nähtuga?
Eestlased ei ole mujal Euroopas levinud jalgrattakultuuriga veel harjunud. Meil valitseb autokultus. Seda võivad kinnitada ka jalakäijad. Lääne-Euroopas ja Põhjamaades ollakse jalgratturite vastu viisakad. Ida pool on asi natuke karmim. Näiteks Tšehhist tõin kaasa auto küljepeegli, mis mulle küünarnukki sõideti.

Tallinna jalgrattateed sobivad vaid harrastajatele ja lihtsalt poodi sõiduks. Rattaspordiga tegelejad ei sõida juba selle pärast rattateel, kuna seal ei ole võimalik stabiilse kiirusega sõita.

Kunagi ei tohi mõelda, et ratturid on autoteel ülbed, ülbe ollakse vaid siis, kui autojuhid ülbelt käituvad. Eestis võiks ökonoomne ja tervislik rattaliiklus olla sama populaarne nagu Lääne-Euroopas.

Kas jalgrattasport võib olla ohtlik?
Loomulikult on jalgrattasport ohtlik. Tehnikasport ikkagi ju. Tihti ei peagi ise süüdi olema, näiteks grupisõidus kukub keegi, nii et kukkumine on paratamatu.

Kas talvel saab jalgrattaga sõita? Millise rattaga ja milliste rehvidega?
Ikka saab. Iseasi on see, et kas lähed -20 kraadiga ja 3-meetrisesse lumme vusserdama. Pisut soojema ilmaga ja puhtamal autoteel sõidame talveratastega. Talveratas on lihtne ja raske porilaudadega vanaraud, võistlusratast pole mõtet soolaga rikkuda. Paljud kasutavad naelkumme, nendega on jääl pea võimatu kukkuda.

Kuidas sobivad kokku trenn ja õppimine (kool)?
Meie koolis väga hästi. Isegi automehaanikas käimine pole probleem.

Kuidas suhtuvad õpetajad su harrastusse?
Väga hästi. Muidu ma poleks siia kooli jäänudki.

Kas sinu arvates on sport tänapäeva noorte (sinu koolikaaslaste) hulgas populaarne?
Kindlasti on. Põhimõtteliselt kõik, keda tean, liigutavad end mingil moel. Kahjuks neid, kes sporti tõsiselt võtavad, on minu seltskonnas vähe. See oleks ka jama, kui kõik oleksid sportlased.

Mida on sport sulle andnud?
Sport on mulle andnud tugeva füüsilise vormi ja väga palju kogemusi. Olen näinud rohkem maailma.

Lobisen vabalt inglise keeles ja saan kasutada ka koolis õpitud saksa keelt. Suhtlusringkond on ka tunduvalt suurem. Tervis on mul väga hea.

Mis on sinu lemmikraamat? Millist muusikat kuulad?
Raamatuid ma väga ei loe, ainult kohustuslikku kirjandust. Sellepärast pole lemmikut välja kujunenud. Väga naljakas on hetkel pooleli olev „Kalevipoeg 2.0“, mis mulle meeldib.

Muusikat kuulan palju. Lemmikut muusikastiili pole välja kujunenud, kuna kuulan kõike, mis meeldib. Rohkem kaldun *dubstep´*i, *underground hip-hop´*i ja pisut ka *rock´*i poole. Mingit “Power Hit Radiot” ei kuula, kuna sealt tuleb harva midagi normaalset.

Millised on sinu parimad sportlikud saavutused? Millist neist ise enim hindad?

- Olen 2001. aasta Mahtra lasteaia kabemeister, ei jaga ainult jalad!
- Neli Eesti meistritiitlit pole ka paha. Neist enim hindan 2009. aasta mitmepäevasõidu ehk noortetuuri võitu. Enne mind olid seda 7 aastat järjest ainult lätlased võitnud.
- Väga heaks hindan ka 2009. aasta Euroopa noortetuuri Austrias, kus olin rohkem kui saja parima Euroopa noore hulgas kahel etapil 4., ühel 10., ühel 11. kohal.
- Tartu rattamaratonil lõpetasin 2010. aastal põhidistantsi 37. kohaga.

Tundeline teekond läbi Harjumaa

Mart

Õppekäik Põhja-Eestis toimus reisi jaoks veidi ebatavalisel ajal, 3. detsembril, kui talv oli juba võimust võtmas. Külm ilm ja lumi ei häirinud 12.a ja 12.b klassi matkaselle, sest ei ole halba ilma, on ainult valed rõivad.

Reis oli väga hea pingete maandaja. Kool on teatavasti noore inimese elus üks peamisi stressi allikaid ja on hädavajalik lasta närvidel aeg-ajalt puhata. Pealegi jääb nädalavahetus selleks liiga üürikeseks. Kindlasti oli hea ka see, et reis toimus reedel – polnud vaja muretseda järgmise päeva koolitundide pärast ja võis järgmisel hommikul magada, palju süda kutsus.

Reis oli ka väga hariv. Padise kloostri, Amandus Adamsoni muuseumi ja teele jäävate vaatamisväärsuste külastamine tegi info kergesti vastuvõetavaks – õpilased ise esitasid bussis lühikesed ettekanded külastatavate paikade kohta, lisaks ootas meid kaks giidi. Kuna puudus klassitunnile omane sund, toimis edukalt mitteformaalne õpe. Samuti on ju kergem asjast aru saada, kui vastavas keskkonnas viibida. On vahe, kas õppida munga elust Padise kloostri varemete vahel või Lasnamäel koolis.

Samuti tõstavad sellised reisid klassivaimu – reisil oli tunda mõnusat ühtehoidmist ja lugupidamist klassikaaslaste vahel. Kindlasti lähendavad sellised reisid ka õpilasi ja õpetajaid.

Selliseid sõite võiks sagedamini olla, sest Eesti haridussüsteemi probleem ongi ju see, et kuigi meil on muu maailmaga võrreldes kõrge õppeedukus, võiks koolirõõmu hoopis rohkem olla…

Koolis on sõbrad ja toredad õpetajad

Esimese klassi õpilastele Erin'ile, Karol'ile ja Jarko'le meeldib koolis käia.

Jana

Sellel õppeaastal alustas meie koolis õpinguid kahe klassi jagu esimesi klassi juntsusid. Istusime neist kolmega natukeseks ajaks ümber laua ja ajasime veidi juttu, et teada saada, kuidas neile meie koolis meeldib ja mida nad koolis käimisest arvavad.

Kas sulle meeldib meie kool?
Erin Promet: Jah, see on tore kool.
Karol Törmikoski: Jaa!
Jarko Rööpson: Jah, väga meeldib.

Mis sulle eriti meie koolis meeldib?
Erin: Siin on palju sõpru. Hea on ka see, et kool on kodu lähedal.
Karol: Siin on minu sõbrad. Meie koolis on tore pikapäevarühm ja mudilaskoor.
Jarko: Mul on siin hästi palju sõpru ja eriti mulle meeldib eesti keele tund.

Kas sulle meeldib õppida?
Erin: Jaa...
Karol: Jah, väga.
Jarko: Jah!

Miks peab õppima?
Erin: Mina arvan, et õppima peab selleks, et targaks saada.
Karol: Selleks, et targaks saada.
Jarko: Et targaks saada.

Kas sulle meeldivad meie õpetajad? Miks?
Erin: Kõik õpetajad on toredad. Mulle meeldivad nad sellepärast, et nad annavad meile erinevaid õppeaineid.
Karol: Mulle meeldib õpetaja Esta Saula sellepärast, et ta annab meile nii palju õppeaineid ja aitab meil targaks saada.
Jarko: Mulle meeldib õpetaja Esta Saula sellepärast, et ta annab eesti keele tunde.

Mida sa teed vahetunnis?
Erin: Mängin oma sõpradega.
Karol: Vahe mängin keksumängu, teinekord seinakulli.
Jarko: Ma mängin enda sõpradega näpuruladega.

Kas sulle meeldib meie kooli söökla?
Erin: Jah, mulle väga meeldib meie kooli söökla – seal on väga maitsev toit.
Karol: Mulle meeldib kooli söökla ja meeldivad ka seal töötavad kokatädid.
Jarko: Sööklas on hea söök.

Edgar Savisaart jälitamas

18. novembril toimunud töövarjupäeval saatis Tallinna linnapead meie Erika.

Erika

Igal aastal toimub töövarjupäev, kus õppuritel on võimalik oma silmaga näha, kuidas valmib saade, pirukas või hoopis mõni tähtis määrus. Mina sain sel aastal Edgar Savisaare varjuks, viibides koos temaga terve päeva.

Alguses olime Roosikrantsi residentsis, kus linnavalitsuse töötajad arutasid ajalehtedes ning ajakirjades ilmunud artiklite üle ning lahendasid probleeme. Hiljem oli mul au tutvuda linnapea Edgar Savisaarega tema kontoris, kus mind võeti vastu väga meeldivalt. Viibisin linnavalitsuse kontoris koosolekutel, kus lahendati probleeme, arutati tulevikuplaane ning üritati teha meie tänapäeva elu paremaks.

Tutvusin mitme väga tuntud inimesega, kes olid samamoodi väga positiivsete emotsioonidega. Lõunatasime koos poliitikutega linnavalitsuse kohvikus, kus olid väga head toidud. Need olid ka väga odavate hindadega. Kõht sai täis ning pidime minema kontorisse tagasi, sest Tallinna TV ootas meid, et intervjueerida. Kell 15.00 läksime linnavolikokku, kus toimus volikogu istung, kus nägin paljusid poliitikuid teistest parteidest.

Töövarjupäev pakkus võimalust tutvuda huvitavate, tegusate ja edukate inimeste igapäevaste tegemiste ja kohustustega. Isiklik kokkupuude aitas tõsta huvi majanduse ja ettevõtluse vastu ning andis ettekujutuse karjäärivõimalustest. See andis mulle võimaluse heita pilk täiskasvanud eduka inimese „päris töö“ olemusse. Nägin, kuidas koolis õpitavad teadmised tööle asudes rakendust leiavad.

Töövarjupäeva eesmärk ongi ergutada noortes inimestes huvi ettevõtluse ja majanduse vastu, aidata tajuda seost hariduse ja tulevaste karjäärivõimaluste vahel. Töövarjupäeval aidati tutvuda perspektiivsete ametitega, see andis kindlust karjäärivalikuks ja võimaldas näha ja kogeda reaalset töökeskkonda.

Päev oli väga huvitav ja teistsugune, kus sain teada väga palju uut. Külaskäik linnapea juurde jääb eluks ajaks meelde. Suured tänud Tallinna linnale ning Tallinna linnapeale sellise võimaluse eest!

Õpetajate päeval põnnilas

Tulevased lasteaiakasvatajad ehk 11-ndikud käisid kogemusi omandamas.

Merit

Meie kooli 11. klasside õpilased veetsid õpetajate päeva lasteaedu külastades, vaid üksikud tõbised õpilased puudusid. Tegu on juba pikaajalise traditsiooniga. Õpilased olid kasvatajatel abiks Priisle, Kivila ja Mahtra lasteaias.

Lasteaedades koguneti hommikul ning edasi jaotati õpilased erinevatesse rühmadesse kasvatajateks. Näiteks Mahtra lasteaias oli võimalik soovijatel minna ka venekeelsetesse rühmadesse.

Õpilased veetsid lasteaias peamiselt õuesoleku aja. Ülesanneteks oli siis aidata lapsi riietada ning väljas nendega tegeleda. Lasteaialapsed olid meeletult õnnelikud, kui nägid, et välja minnes olid neid saatmas uued kasvatajad. Nii oli ju palju toredam aega veeta. Kuna lapsed tajuvad ära, kes on karmid ja kurjad ning kes mitte, olid nad tol päeval ka natuke rohkem paharetid kui muidu, aga ühel päeval aastas ei saa seda keegi pahaks panna. Nii saime teha kasvatajate ühe päeva veidi lihtsamaks ning saime väga toreda kogemuse osaliseks.

Mis enim meelde jäi?
See oli väga omapärane kogemus, kuna sattusin keelekümbluse rühma, kus olid vene keelt kõnelevad lapsed, kellele õpetatakse eesti keelt. Kohe, kui ma sisse astusin, sain kohutava hulga venekeelsete küsimuste osaliseks, millele ma vastata ei osanud. Lapsed olid meeletult armsad ja vaatasid mind kui mingit loomaaia eksponaati. See oli andeksantav, kuna väikeste laste jaoks on iga uus inimene lasteaias ju elevust tekitav.

Armas oli see, et vaatamata sellele, et nad olid veel suhteliselt pisikesed, said nad juba eesti keelest piisavalt aru.

Marin Kink, 11.b klass:
Kõige naljakam oli see, kui pisikesed põnnid hakkasid meile oma vanust ütlema. Mõned näitasid sõrmede peal, teised hüüdsid. Enamik ütles, et nad on kolmeaastased, mõned ütlesid ka, et nad on neljaaastased. Muidugi, sellises vanuses võõraste laste vanust on raske hinnata... Siis tuli kasvataja ja ütles: “Mida te räägite?! Te kõik olete 2-aastased!“ Üldiselt oli lasteaias väga tore.

Edvin Sillaste, 11.a klass:
Lasteaias käik oli tore ning lasteaeda sisenedes meenus kohe enda lapsepõlv: kell 12 oli söömine ja kell üks magama minek. Pidime ennast tutvustama ja lapsed tutvustasid ennast. Meist polnud kuigi palju kasu. Ainult ehk selles osas, et me pidime neid valvama, kui nad magasid. Minu rühmas magasid lapsed päris kenasti ja kõik oli väga vaikne.

Seda vaikust häiris kõrval olev rühm, kus lapsi valvas Toomas. Tuli välja, et Toomas oli saanud endale sellised lapsed, kes teda patjadega loopisid ja tagusid. Oli arusaadav, et Toomas sattus valel ajal valesse kohta. Aga muidu oli kõik tore ja hea.

Kuristiku ajud vastakuti

Aga kui suur on sinu IQ, üllas Kresku lugeja?

Liis

Kresku viktoriin jätkub ka sellel aastal. Seekordsed on küsimused seinast seina, on nii nuputamist kui ka teadmisi nõudvaid pähkleid. Küsimustele vastasid vägagi erinevad inimesed: meie kooli direktor Raino Liblik, eesti keele õpetajal Annely Raudsepp, 10.a klassi õpilane Doris Kadakas ning 11.b klassi õpilane Karita Kangur.

Kõik vastasid küsimustele ilusti. Üllatuseks tuli see, et nipiga küsimuste vastuseid teati. Osati ka vanadele koolitarkustele vastata. Ka sina saad oma teadmised proovile panna või esitada küsimusi mõnele oma sõbrale.

Kuidas siis võistlejatel läks? Kõige rohkem punkte noppis eesti keele õpetaja Annely, kes teadis isegi sellist fakti, kui palju sureb inimesi keskmiselt aastas pastapliiatsi tõttu. Uskumatu, et Annely seda teadis ja et pastaks on sedavõrd ohtlik riistapuu.

VASTUSED / KÜSIMUSED	Raino	Annely	Doris	Karita
1. Mis suunas läheb elektrirongi suits, kui tuul puhub lõunast?	Elektrirongil pole suitsu	Elektrirongil pole suitsu	Elektrirongil pole suitsu	Elektrirongil pole suitsu
2. On üks sõna, mis on ebaselge ka siis, kui seda hääldavad ülikooli eesti keele lektorid. Mis sõna see on?	Ebaselge	Ei tea.	Ebaselge	Ebaselge
3. Milline leiutis võimaldab näha läbi seina?	Aken	Aken	Ei tea	Akutrell
4. Mis riigis leiutati paber?	Egiptuses	Hiinas	Saksamaa	Hiinas
5. Mis ookean on maailma suurim?	Atlandi ookean	Vaikne ookean	Vaikne ookean	Atlandi ookean
6. Mitu inimest sureb aastas keskmiselt pastapliiatsi tõttu?	1000 inimest	100 inimest	50 inimest	3 inimest
7. Mis arvu ei saa väljendada rooma numbritega?	Null	Null	Null	Null
8. Kui vanaks võivad elada haid?	50 aastaseks	100 aastaseks	100 aastaseks	100 aastaseks
9. Milline ingliskeelne lause sisaldab kõiki inglise keeles esinevaid tähti?	Ei tea	Ei tea	Ei tea	Ei tea
10. Mitu korda ööpäevas näitab seisev seieritega kell sama aega?	Kaks	Kaks	Kaks	Kaks

Õiged vastused: 1. Elektrirongil pole suitsu; 2. Ebaselge; 3. Aken; 4. Hiinas; 5. Vaikne ookean; 6. 100; 7. Null; 8.100 a. ; 9. The quick brown fox jumps over the lazy dog; 10. Kaks